

PRZYJACIEL

GAZETKA PARAFII ŚWIĘTYCH MĘCZENNIKÓW JANA I PAWEŁA W KATOWICACH DĘBIE 5-6/204/2019

**O, milcząca Hostio biała,
Na kolanach wielbię Cię.
Tyś tak nikła, taka mała,
A w tym cieniu kryje się
Ten, co rządzi całym światem,
Bóg wszechmocny, Stwórca nasz...**

KRONIKA PARAFII

- 26 kwietnia o godz. 19.00 odbyło się w naszym kościele nabożeństwo Drogi Światła.
- W dniach 1-2 maja ministranci naszej parafii pojechali na wycieczkę do Wiednia.

- 3 maja nabożeństwo majowe odbyło się przy grocie Matki Bożej. Było one połączone z nadaniem imienia domu parafialnemu pierwszego proboszcza w Dębnie – ks. Maksymiliana Krokera.

- 12 maja 22 dzieci po raz pierwszy w naszej parafii przyjęło Pana Jezusa do swojego serca. W piątek 17 maja dzieci pierwszokomunijne wraz z rodzicami i ks. proboszczem udały się na pielgrzymkę do Czernej.
- W ramach nowenny przed jubileuszem 125 – lecia parafii 17 maja

gościliśmy w naszej wspólnotce ks. Romana Krawca – proboszcza parafii św. brata Alberta w Żorach - Kleszczówce. Odprawił mszę świętą w int. parafian oraz wygłosił Słowo Boże na temat sakramentu namaszczenia chorych.

- 18 maja w naszej wspólnotce parafialnej spotkaliśmy się na mszy świętej o godzinie 13.00, by dziękować Bogu za 50 lat życia i 25 lat kapłaństwa naszego ks. proboszcza Adama.
- 26 maja miała miejsce pielgrzymka mężczyzn i młodzieńców do sanktuarium Matki Sprawiedliwości i Miłości Społecznej w Piekarach Śląskich. Nasi panowie wyruszyli na pielgrzymi szlak o 5.30.

- 1 czerwca młodzież z całego kraju spotkała się na Polach Lednickich. W spotkaniu uczestniczyła także młodzież naszej parafii.
- 8 czerwca spotkaliśmy się w naszym kościele na czuwaniu przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego.
- 16 czerwca odbył się już XII festyn parafialny na ogrodach farskich.
- W ramach nowenny przed jubileuszem 125 – lecia parafii 18 czerwca gościliśmy w naszej wspólnotcie ks. Ryszarda Kokoszkę – proboszcza parafii Bożego Narodzenia w Rudzie Śląskiej Halembie. Odprawił mszę świętą w int. parafian oraz wygłosił Słowo Boże na temat sakramentu małżeństwa.

CO SKĄD SIĘ WZIĘŁO BOŻE CIAŁO?

Uroczystość Bożego Ciała przypada w tym roku 20 czerwca. Uznawana jest ona za jedno z najważniejszych świąt kościelnych, z wyjątkową i uroczystą procesyjną oprawą. Mówi się nieraz, że wtedy to sam Pan Jezus wychodzi na ulice miast i miasteczek.

Wizja bł. Julianny z Cornillon

Boże Ciało, czyli uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, zostało ustanowione po widzeniach bł. Julianny z Cornillon, augustianki. W 1245 roku miała ona wizje, podczas których zobaczyła jasną tarczę księżyca z ciemną plamą.

Zinterpretowano ten fakt jako brak należytego święta, które byłoby uczczeniem Ciała i Krwi Pańskiej. Pan Jezus wyznaczył nawet dzień, czwartek po niedzieli Trójcy Przenajświętszej. W związku z objawieniami bł. Julianny lokalny biskup Robert z Liège (dzisiejsza Belgia) ustanowił to święto dla swej diecezji.

Papież od Bożego Ciała

Dla całego Kościoła święto to zostało ustanowione przez papieża Urbana IV. Bullą *Transiturus – de hoc Mundo* wprowadził je do kalendarza

liturgicznego w 1264 roku. Dokument jednak nie został wydany z powodu śmierci papieża. Dlatego też ostatecznie potwierdził je Jan XXII w 1317 roku.

Tradycja procesji

Pierwsza procesja najprawdopodobniej odbyła się w Kolonii w 1277 roku. Niesiono w niej krzyż z Najświętszym Sakramentem. Z każdym kolejnym wiekiem obchody uroczystości rozszerzały się na kolejne państwa. W XIV wieku spotykamy się z procesjami także na terenach Anglii, Francji, Hiszpanii i Italii.

Od XV wieku na terenie Niemiec organizowano już procesje do 4 ołtarzy. Podróż Eucharystii ulicami miasta miał również wymiar symboliczny i odnosił się do poczucia ochrony przed niebezpieczeństwami. I tak na przykład w Niemczech łączono procesję z intencją błagalną. Chodziło o odwrócenie nieszczęść czy też uproszenie pogody oraz urodzaju.

Dogmat eucharystyczny

Warto wspomnieć dwa wydarzenia, które miały wpływ na rozwój kultu eucharystycznego oraz ustanowienie i rozpowszechnienie święta Bożego Ciała. Na Soborze Laterańskim IV w 1215 roku Kościół przyjął dogmat o transsubstancjacji, czyli realnej przemianie chleba i wina w Ciało i Krew Chrystusa.

Nieco później w Bolsenie (dzisiejsze Włochy) w 1263 roku wydarzył się cud. Podczas Eucharystii hostia zaczęła krwawić. Korporał z kroplami krwi jest przechowywany w Orvieto.

Święto przychodzi do Polski

Święto Bożego Ciała było w przeszłości traktowane jako zadośćuczynienie za znieważanie Chrystusa w Najświętszym Sakramencie i za błędy heretyków oraz jako uczczenie pamiętki ustanowienia Eucharystii. Od XVI wieku wprowadzono zwyczaj śpiewania fragmentów Ewangelii **przy czterech ołtarzach, który kultywowany jest do dziś.**

W Polsce święto obchodzone jest 60 dni po Wielkanocy. Jest to więc święto ruchome – czwartek po niedzieli Trójcy Przenajświętszej. Jako pierwszy na naszych terenach obchody Bożego Ciała wprowadził w diecezji krakowskiej bp Nanker w 1320 roku.

Pod koniec XIV wieku uroczystość była obchodzona już we wszystkich diecezjach. Z czasem wprowadzono także praktykę udzielania błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem. Zwyczaj ten w Polsce wszedł do „Rytuału piotrkowskiego” z 1631 roku.

Oktawa Bożego Ciała

Aż do 1955 roku w Polsce obowiązywała oktawa Bożego Ciała. 8-dniową celebrację oficjalnie zniesiono, ale na prośbę Episkopatu Polski zachowano zwyczaj obchodzenia oktawy, choć nie ma ona już charakteru liturgicznego.

17 lutego 1967 roku Konferencja Episkopatu Polski nieco zmodyfikowała zasady prowadzenia procesji, wprowadzając pewne nowości w modlitwach przy każdym z czterech ołtarzy oraz odczytywanie fragmentów Ewangelii związanych z Eucharystią.

Istota Bożego Ciała według ks. Tischnera

Piękno tego święta wyraził ks. Józef Tischner: „W Eucharystii i poprzez Eucharystię dokonuje się coś istotnego: Bóg staje się nieustannie naszym Bogiem. On nasz, a my Jego. Niezwykłe doświadczenie Miłości staje się udziałem każdego, kto wchodzi w komunię z Bogiem. Stajemy wobec perspektywy odzyskania świata. Nasz świat nabiera nowego sensu (...). Gdy wraca Miłość, świat jakby na nowo się zaczyna”.

Źródło: <https://pl.aleteia.org/2017/06/15/skad-sie-wzielo-boze-cialo/>

LITURGIA – PIĘKNO I ZAKORZENIENIE

POZDROWIENIE WIERNYCH

Pozdrowienie jest aktem personalnym, który wyraża uznanie i szacunek, a także łączy ludzi. Jako taki należy do najstarszych, pierwotnych form zachowań człowieka.

Formuły pozdrowienia zawarte w Starym Testamencie miały charakter religijny, a ich korzeniem było słowo „brk” – „barakach” – „błogosławić”. W Nowym Testamencie odnośnie pozdrowienia używane jest także słowo „aspadzestai” oznaczające „obejmować”. Określenie to zawiera w sobie gest rozłożonych rąk, który towarzyszył pozdrowieniu, a który został zapożyczony z antycznej retoryki. Ponieważ pozdrowienie zawierało w sobie również element życzenia implikowało odpowiedź ze strony pozdrawianego. Dlatego też w owym dialogu: pozdrowienie (życzenie) – odpowiedź pozdrawianego, pozdrawiający jest nie tylko tym, który „daje”, ale również i tym, który otrzymuje.

Pozdrowienia na Wschodzie starożytnym były bardzo rozbudowane, połączone z rozmową i zabierały dosyć dużo czasu. Zwyczaj nakazywał, aby osobą pozdrawiającą była ta, która stoi wyżej w hierarchii, podobnie wśród Żydów, Ci, którzy uważali się za pobożniejszych starali się pozdrawiać pierwsi. Nie udzielenie zaś pozdrowienia uważane było za obrazę i brak szacunku. Jednakże żydowscy nauczyciele zgodni byli, co do tego, że nie należało przerywać czynności religijnych, np. modlitwy, by kogoś pozdrowić. Dlatego właśnie Jezus wysyłając swoich uczniów z misją prorocką nakazuje im by nikogo w drodze nie pozdrawiali (Łk 10,4).

Mszał Rzymski zawiera kilka formuł powitania zgromadzonych na Eucharystii:

I. „PANZWAMI”

Jest to tradycyjna formuła sięgająca początków chrześcijaństwa, a nawet Starego Testamentu. W Księdze Rut Booz pozdrowił swoich żniwiarzy: „Niech

Pan będzie z wami” (2,4). Był to u Żydów zwyczaj powszechny i wielokrotnie spotykany w Piśmie Świętym (Sdz 6,12; 1 Ezd 1,3; 1 Krl 8,57; Krn 15,2; Łk 1,28; 2 Tes 3,16)

II. „MIŁOŚĆ BOGA OJCA, ŁASKA NASZEGO PANA JEZUSA CHRYSTUSA I DAR JEDNOŚCI W DUCHU ŚWIĘTYM NIECH BĘDĄ Z WAMI WSZYSTKIMI”

Formułę tę, zaczerpnięto z zakończenia Drugiego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian (13,13)

III. „ŁASKA I POKÓJ OD BOGA, NASZEGO OJCA, I OD PANA JEZUSA CHRYSTUSA NIECH BĘDĄ Z WAMI”

IV. „ŁASKA I POKÓJ OD TEGO, KTÓRY JEST I KTÓRY BYŁ, I KTÓRY PRZYCHODZI NIECH BĘDĄ Z WAMI”

V. „ŁASKA NASZEGO PANA JEZUSA CHRYSTUSA NIECH BĘDZIE Z WAMI”

Te formuły, jak i ich warianty znajdują się na początku wszystkich listów św. Pawła, niektórych listów apostoelskich (1 P 1,2; 2 P 1,2; Jud 1,2) oraz Apokalipsy (1,4-6)

Odpowiedź wiernych: **„I Z DUCHEM TWOIM”**

Zaczerpnięta jest ona również z Pisma Świętego (2 Tm 4,22; Gal 6,18; Flp 4,23; Flm 25). Wyrażone jest tutaj wzajemne życzenie kapłanowi, by Pan był z jego „duchem”. Przez owego „ducha” nie rozumie się tutaj psyche (hebr. nefesz) kapłana lecz raczej ruah – Ducha Jahwe który dany jest kapłanowi przez przyjęcie święceń. Zwracał na to uwagę już św. Jan Chryzostom (Hom 10,3 in 2 Tim). W odpowiedzi tej wspólnota uznaje w kapłanie człowieka, który otrzymał Ducha Bożego dla przewodniczenia służbie Bożej przez nałożenie rąk biskupa; jest więc dla nich przedstawicielem Kościoła.

Formuła „Pan z wami” rozpoczyna misterium zgromadzenia. Jest uznaniem wiernych świeckich za Kościół Chrystusowy; „I z duchem twoim” z kolei jest

łaską posługi duszpasterskiej, czyli oddaniem się wiernych pod kierownictwo wyświęconego kapłana.

Źródło: <https://liturgia.wiara.pl/doc/420145.Lit/18>

HISTORIA PARAFIA W DĘBIE (CZ. III)

Pierwszy kościół nie był zbudowany zbyt trwale, gdyż jak podaje ks. Wojciech Szoltysik w swej „Kronice Dębu” już w 1878 roku musiano podjąć prace remontowe, bo zachodnia część świątyni zamakała i lejąca się po ścianie woda podmywała fundamenty. Sprawa remontu kościoła ciągnęła się aż do 1883 roku.

Stan techniczny kościoła szybko się pogarszał. Zachodnia ściana była zawilgocona i odpadał z niej tynk. Ściekająca po ścianach woda dostawała się do fundamentów i wyplukiwała je. Belki podtrzymujące chór zbutwiały. Podczas nabożeństw na wiernych spadały kawałki drewna i tynku.

Ze względu na zły stan techniczny dotychczasowego kościoła powstała konieczność budowy nowej świątyni w Dębnie. Ks. M. Kroker opisując ordynariuszowi wrocławskiemu stan techniczny budynku, stwierdził m.in: po stronie zachodniej końcówki belkowania dachu całkowicie spróchniały, tak że utraciły swoją nośność. W tej sytuacji zrezygnowano z planu przebudowy świątyni. Postanowiono ją rozebrać i przystąpić do wystawienia nowego, większego kościoła. Thomas Kosch, naczelnik gminy w Dębnie, a także członek tutejszej gminy kościelnej, zwrócił się 3 grudnia 1900 roku do metropolity wrocławskiego kardynała Georga Koppa o finansowe wsparcie budowy nowej świątyni, gdyż kościół dotychczasowy policja częściowo zamknęła i zagroziła całkowitym zakazem wstępu do niego wiernych.

Budowę nowego obszernego kościoła rozpoczęto 10 kwietnia 1901 roku według projektu architekta Ludwiga Schneidera. Przed nadejściem zimy postawiono mury i nakryto je dachem. Do postawienia nowej świątyni

wykorzystano częściowo fundamenty kościoła tymczasowego. W kamień węgielny pod ołtarzem głównym, poświęconym 26 czerwca 1901 roku, wmurowano dokument zaczynający się od słów: Wszystko na większą Chwałę Bożą! W Imię Trójcy Przenajświętszej! Stało się to w dwudziestym piątym roku chwalebego pontyfikatu Jego Świątobliwości Papieża Leona XIII i świetnego panowania najjaśniejszego cesarza Wilhelma II, gdy Jego Eminencja Najprzewielebniejszy ksiądz Biskup G. Kopp rządził Diecezją Wrocławską. Dalej w dokumencie opisana została budowa kościoła tymczasowego, założenie parafii i budowa nowej świątyni.

Nowy kościół zbudowany został w stylu neoromańskim z licznymi elementami eklektycznymi na planie krzyża łacińskiego z półkolistą absydą. Wnętrze świątyni ma nawę główną i poprzeczną (transept). Sklepienie ma charakter krzyżowy. Według obrysu murów kościoła tymczasowego nową świątynię powiększono o absydę prezbiterium, kaplicę i nową zakrystię. Dobudowano dwie krótkie nawy boczne, które – przecinając się pod kątem prostym z nawą główną – utworzyły nawę poprzeczną. Od frontu kościoła nad nawą główną rozbudowano emporę, (galerię). Pośrodku sosnowej balustrady na galerii znajduje się płaskorzeźba wykonana przez artystę z Wrocławia C. Buhl'a przedstawiająca św. Cecylię. Na tylnej ścianie kościoła umieszczono płaskorzeźbę Góry Oliwnej wykonaną w 1906 roku. Nowy kościół przeznaczony został dla 1500 wiernych, w tym były miejsca dla 500 dzieci. Przed kościołem ustawiono rzeźbę Męki Pańskiej z piaskowca. Pod figurą widnieje napis w 3 językach – polskim, niemieckim i łacińskim: Tak Bóg umiłował świat!.

Ołtarz główny z umieszczonym pośrodku obrazem św. św. męczenników Jana i Pawła, namalowanym przez Antona Bestę z Wrocławia i ołtarz boczny Matki Boskiej Dobrej Rady z drewnianym tabernakulum przeniesione zostały z kościoła tymczasowego. Po przeniesieniu ołtarza głównego zmieniono nieco jego wygląd – figury Najświętszego Serca Pana Jezusa i Niepokalanego Serca Marii Panny zastąpiono figurami św. Barbary i św. Floriana. Ołtarz z obrazem Matki Boskiej Dobrej Rady, namalowanym

przez artystę malarza Juliusza Waldowskiego z Wrocławia, ozdobione dodatkowo figurami św. Franciszka i św. Antoniego. Drugi ołtarz boczny Świętej Rodziny rzeźbił i malował artysta A. Besta. Znajdował się w nim portatyl z relikwiami św. Jucumodusa męczennika W specjalnych wnękach ustawiono figury św. Agnieszki i św. Elżbiety. Ołtarz ten poświęcił 4 grudnia 1901 roku biskup wrocławski Heinrich Marx. Dekorację prezbiterium uzupełnił obraz św. Trójcy, który namalował artysta malarz Gustaw Reiter z Katowic.

Oprócz ołtarzy do nowego kościoła przeniesiono również ambonę, wpiery jednak ozdobiono ją dodatkowo figurami 4 Doktorów Kościoła: św. św.: Ambrożego, Augustyna, Hieronima i Grzegorza oraz Chrystusa Dobrego Pasterza. Wykonanie tych zdobień zlecono rzeźbiarzowi C. Buhlowi z Wrocławia. Ten sam artysta wykonał również rzeźbę chrztu Chrystusa, wieńczącą kamienną chrzcielnicę oraz rzeźbę czterech Ewangelistów na drzwiach wejściowych do kościoła. Nad drzwiami w tympanonie umieszczono mozaikę z wizerunkiem Chrystusa Pantokratora (Wszechmogącego), a powyżej wykonane na blasze malowidło patronów świątyni, którego fundatorem był gospodarz Paweł Adamiec.

Organy 18-głosowe dla nowej świątyni zakupiono w firmie Berschdorfa w Nysie W 1940 roku mimo wojny organy udało się odnowić.

Pierwszym organistą został nauczyciel miejscowej szkoły Aleksander Stokłosa. Był on również rendante (kasjerem) i kancelistą. Pełnił te funkcje aż do śmierci w 1930 roku. Jego następcami byli Józef Nowak, nauczycie Karol Gattner i Józef Folek, który tę funkcję pełnił od sierpnia 1935 roku do śmierci w 1939 roku. Po nim na stanowiskach tych byli: Gabriel Gregoracki, który zginął w czasie II wojny światowej na froncie wschodnim, siostra jadwiżanka z Załęża – Angelina. Długoletnim organistą i zarazem osobą prowadzącą kancelarię parafialną od 1946 roku aż do lat 80. XX wieku był Antoni Zorychta.

Trzy dzwony o imionach: Maria, Rafał oraz Jan i Paweł odlała firma Otto z Hemellingen. Czwarty dzwon przeniesiono z poprzedniej świątyni. Pozostałe dzwony stamtąd przetopiono, a materiał wykorzystano do wykonania nowych. Nowe dzwony poświęcone zostały 2 lutego 1902 roku w święto Matki Boskiej Gromnicznej podczas popołudniowej Nowenny do Matki Boskiej. Dzwony poświęcił ks. proboszcz M. Krokier w asyście księdza Józefa Kubisa, proboszcza parafii w Załężu. Ojcem chrzestnym największego dzwonu, ważącego 21 cetnarów, o imieniu Maria, był Thomas Kosch, a dwóch pozostałych mistrz wagowy Ludwik Cieślik i zarządca produkcji Ludwik Volff (nie wiemy, gdzie byli zatrudnieni, być może pracowali w Hucie Baildon) Każdy z dzwonów miał wygrawerowaną inskrypcję w języku łacińskim. Podczas uroczystości ich święcenia ks. M. Krokier wygłosił kazanie w języku niemieckim, a ks. J. Kubis po polsku. W 1927 roku ks. Jan Głowczewski zakupił w firmie Schwabe w Białej (obecnie Bielsko-Biała) nowe dzwony, poprzednie zabrali Niemcy na potrzeby wojenne w 1917 roku. Poświęcił je 7 lipca 1927 roku bp Arkadiusz Lisiecki. Otrzymały imiona św. św. Jana i Pawła oraz św. Barbary. Kolejne dzwony zakupił dla kościoła w Dębnie ks. proboszcz Wilhelm Wrona, w miejsce zabranych w czasie II wojny światowej przez okupanta. Nowe dzwony zostały poświęcone 15 grudnia 1957 roku. Cztery dzwony otrzymały imiona: św. św. Jana i Pawła, św. Barbary, św. Floriana i św. Antoniego.

Funkcję pierwszego dzwonnika i zarazem kościelnego pełnił przez rok Józef Kafka, następnie Paweł Tondera. Po nim zakrystię prowadziły siostry służebniczki. Po II wojnie światowej długoletnimi zakrystianami byli: Hopek i Musioł.

Wierni Dębu ofiarowali wiele darów i sum pieniężnych na wykończenie i upiększenie swego kościoła. Witraże i okna ufundowały rodziny: Szedwy, Dziaczkó, Naczyńskich, Pilchów, Ochmanów, Kraclów, Lubinów, Ludwika i Pawła Cieślów oraz bracia Adamiec. Ówczesny naczelnik gminy Dąb i członek gminy kościelnej Thomas Kosch ufundował w 1903 roku. dla kościoła drewniany zegar stojący z trzema tarczami. Osoba, która opiekowała się zegarem, miała otrzymać za to 100 marek rocznie.

Gotowy kościół poświęcił 19 marca 1902 roku ks. dziekan Viktor Schmidt. W dniu poświęcenia wystawiony został na parafii w Dębnie dokument, w którym powtórzona została treść aktu erekcyjnego wmurowanego w kamień węgielny pod ołtarzem głównym w kościele. Dokument podpisali m.in.: ks. M. Kroker – proboszcz miejscowy, ks. Błażej Hawliczka – wikary, ks. V. Schmidt – dziekan, T. Kosch, L. Wolff, Jan Kałuża, Paweł Adamiec, Maludy, Paweł Olearczyk, Franciszek Przondziono – członkowie Zarządu Kościelnego, Aleksander Stokłosa organista i nauczyciel, Ludwik Schneider architekt, Fedor Wiczorek – mistrz murarski, a kończą go następujące słowa: Czytający, ktokolwiek jesteś, miej nas w miłej pamięci.

Dnia 14 października 1902 roku podczas duszpasterskiej wizytacji górnośląskiej części diecezji wrocławskiej, przyjechał do Dębna kardynał Georg Kopp. Nadszedł Szosą Królewsko-Hucką (obecnie ul. Chorzowska) od strony Bederowca, gdzie powitał go transparent w języku polskim i niemieckim, przy którym przyjmowały go władze gminy. Następnego dnia biskup poświęcił kościół. Odjechał z Dębna 16 października, po udzieleniu dzieciom sakramentu bierzmowania.

Już po konsekracji kościoła, 11 listopada 1902 roku, miejscowy proboszcz poświęcił stacje Drogi Krzyżowej namalowane przez A. Bestę.

Dnia 4 maja 1908 roku, z okazji 50. rocznicy Objawień Matki Boskiej w Lourdes, w dębskim kościele poświęcona została grota ku jej czci.

Oprac. Urszula Rzewiczok

STOWARZYSZENIE KRWI CHRYSYDUSA

Cytaty z listów św. Marii de Mattias mówiące o Krwi Chrystusa

58. Miłujmy gorąco naszego Pana, Jezusa Chrystusa i miejmy Go w naszym sercu. Pracujmy jedynie dla chwały Bożej i na Chwałę Boskiej Krwi. Przypominam święte milczenie i posłuszeństwo. (588)

59. ...czyń jak najwięcej dobra owym duszom i na chwałę Boskiej Krwi. Często spoglądaj w Najświętsze życie Jezusa Chrystusa, a w Nim i odkryjesz, że mamy być jednym sercem i jedną duszą. (571)

60. Przypomina o potrzebie zachowania Reguły. Pokładaj wielką ufność w Jezusie Ukrzyżowanym i w Matce Najświętszej. Z miłością ku Nim mamy żyć i umierać. Wszystkie nasze wysiłki niech zmierzają ku chwale Bożej dla zbawienia dusz naszego bliźniego. Bądź spokojna, moja córko i nie lękaj się. Nadejdzie taki dzień, kiedy to ukochany nasz Jezus przez zasługi Swojej Krwi połączy nas wszystkich w niebie.

61. O, córko moja, umierajmy z radością dla Jezusa Chrystusa i dla pociągania dusz do otwartego Boku; są Ceną Jego Krwi. Polecam, aby były traktowane z największą miłością i cierpliwością. One są drogic Sercu Jezusa. Ucz je wzywać często słodkie Imię Jezusa i Maryi. (434)

62. Bądź odważna i pracuj dla dobra dusz z miłości do Boskiej Krwi... doznasz błogosławieństwa Pana. Zabiegaj o zachowanie Reguły świętej. (307)

63. Skoro jesteśmy powołane do tego, tak pięknego Dzieła, zroszonego Krwią Boskiego Zbawiciela, musimy cierpieć ze spokojem, dobrocią i miłością, naśladowując naszego Oblubieńca Ukrzyżowanego. Nie mogę znieść niektórych dusz, które pragną zasług z pracy wychowawczej bez cierpienia. Co za nieuctwo! (173)

64. Żyjmy w łasce Bożej bez grzechu, radosne w Jezusie Chrystusie. Wspomagajmy szkołę poprzez zapoznawanie niewinnych dusz z Jezusem

Chrystusem, ucząc je kochać Go; w końcu i my wśród nich dostąpimy zbawienia i wspólnie z nimi będziemy wyśpiewywać chwałę Boskiej Krwi. (417)

65. Bądź radosna i zawsze zjednoczona z Bogiem. Niech Ci leży na sercu cześć Najdroższej Krwi. Polecam Ci szkołę i zebrania dla pomocnic i mężatek. (830)

66. Potrzeba wielkiej wiary w Krew Jezusa i gotowości w posłuszeństwie. Nie ja mówię to, lecz Bóg za pośrednictwem Przełożonych naszych. Polecam Ci Regułę. (270)

67. Do nas nadają się takie osoby, które są pełne gorliwości o zbawienie dusz dla Jezusa. Takie, które są gotowe na dobrą i złą dołę, przyjmując wszystko z rąk Boga. Krzyż powinien być nam drogi, gdyż konsekracji jego dokonał Zbawiciel przez Swoją Boską Krew... Miłość Jezusa Ukrzyżowanego niech będzie zawsze z nami. (770)

68. Bądź radosna i bardzo spokojna; Jezus jest z Tobą, uświęcaj się. Mów często o Jezusie i Maryi, a rób to tak, aby wszędzie rozbrzmiewała chwała Krwi Jezusa; córko moja, wsłuchujmy się w głosy tej czcigodnej Krwi, przelanej z taką miłością i z tyle boleści. (482)

69. Dodajmy sobie odwagi, z serca miłujmy Boga i pracujmy dla zbawienia dusz i na chwałę Boskiej Krwi. Nie traćmy czasu; wciąż zbliżamy się do śmierci. Jedyłą naszą pociechą jest miłować bardzo, bardzo Jezusa. Módlmy się z wiarą. Polecam, abyście pozostawały bardzo spokojne w ramionach Matki Najświętszej. (648)

70. Czas ucieka i zmienia scenę... Milczenie i miłość dla zachowania pokoju duszy. Dużo modlitwy. Wielka wiara i nadzieja w Miłosierdzie Boże, w zasługach Jezusa i w Jego Krwi. (876).

E.G.

PODZIĘKOWANIA

Serdeczne podziękowanie za uroczyste odprawienie mszy św. w dniu 09.06.2019r. o godz. 10.30 z okazji 70 urodzin – ks. proboszczowi Adamowi Wyciskowi i ojcu Sykstusowi – misjonarzowi z Boliwii oraz organiście panu Wiesławowi.

Bóg zapłać
Małgorzata Rzepka

PAPIESKIE INTENCJE APOSTOLSTWA MODLITWY

LIPIEC:

- Intencja powszechna: Aby osoby wymierzające sprawiedliwość kierowały się uczciwością i aby obecna na świecie niesprawiedliwość nie miała ostatniego słowa.

SIERPIEŃ:

- Intencja ewangelizacyjna: Aby rodziny, przez życie modlitwy i miłości, stawały się coraz lepszymi "szkołami prawdziwego wzrostu człowieczeństwa".

INFORMACJE

Zapraszamy na spotkania grup parafialnych

Ministranci - sobota 9.00

Kandydaci na ministrantów - sobota 9.30

Dzieci Maryi - sobota 10.30

Oaza młodzieżowa - piątek 18.45

Katecheza dorosłych – co druga środa po mszy świętej wieczornej

Godziny urzędowania kancelarii parafialnej

Poniedziałek 8.30 -10.00

Wtorek 15.00 -18.00

Środa 8.30 -10.00

Czwartek 15.00 -18.00

Piątek 8.30 -10.00

Nr telefonu parafii: 32 254 70 28

Protokół przed zawarciem małżeństwa (przedślubny) spisujemy
po wcześniejszym uzgodnieniu z kapłanem.

Numer Konta bankowego Parafii:

38 1240 4227 1111 0000 4842 6864

Strona internetowa Parafii: www.fara-dab.pl

Adres pocztowy parafii:

Rzymsko-katolicka Parafia św. Jana i Pawła męczenników
ul. Chorzowska 160
40-101 Katowice

Adres e-mail: dab@katowicka.pl

Adres e-mail gazetki: przyjacioldab@gmail.com

Redakcja: ks. Łukasz Zagórski, Elżbieta Gniłka, Urszula Rzewiczok